

Een blauwtje

Tot op de huid
Christiaan Bakker

Een niet alledaagse vraag in de spreekkamer op de maandagmiddag. Een jongeman van achttien jaar vraagt zich af of hij misschien in de adelstand is verheven. Want sinds een aantal maanden heeft hij last van een nogal merkwaardige en uiterst vervelende klacht: blauw zweet.

Hij vertelt sinds een paar maanden klachten te hebben gehad van blauw verkleurende kleding, op plekken waar hij gezwet heeft. Het meest opvallend is dit aanwezig bij de oksels. Behalve dat hij wel wil weten hoe dit komt, wil hij vooral weten hoe hij ervan af komt. Gezien

de steppe-achtige, warme dagen de afgelopen tijd heeft hij zich in contacten ook erg onzeker gevoeld. Regelmatig kreeg hij een vraag of z'n pen misschien inkt lekte.

Een niet alledaags probleem en juist dan is internet behulpzaam. Het is met symptomen of klachten die bij wel honderd ziekten voorkomen zoals vermoeidheid zowel als leek als professional een moeilijke zoektocht de juiste diagnose te achterhalen. Bij afwijkingen die zo specifiek zijn dat je bijna automatisch bij de juiste diagnose komt (omdat er maar één diagnose is), is dr. Google echt geweldig. Hij vraagt

daarom volledig terecht: „Kan dit iets als brom-hidrose of chrom-hidrose zijn?”

En inderdaad: het is het laatste. Brom-hidrose is een algemene term voor sterk riekend zweet en daar heeft hij gelukkig geen last van. Chrom-hidrose lijkt wel te spelen en dat betekent, vertaald uit het Grieks, verkleuring van zweet.

Zweten is belangrijk om te voorkomen dat eiwitten, waaruit we voor een groot deel bestaan, door verhitting stuk gaan. De zweetklieren produceren wel 900 ml zweet per dag. Een echte teamprestatie, door wel 300 cellen per vierkante centimeter huid. Via de aangesloten porie komt het zweet naar buiten.

Zweet bestaat voor 99 procent uit water, enkele opgeloste mineralen en lipofuscine. Dit laatste is een

Bij afwijkingen die zo specifiek zijn dat je automatisch bij de juiste diagnose komt is dr. Google echt geweldig

soort pigment, dat normaal in kleine hoeveelheden wordt uitgescheiden. In te hoge concentraties geeft het blauwverkleuring. Dit kan het gevolg zijn van een foutje in het zweetproces en is dan niet anders te tackelen dan door het remmen van

het zweten (bijvoorbeeld met botox).

De kleuring kan echter ook worden veroorzaakt door de Corynebacterie. Door interactie met het zweet kan deze een vreemde kleur veroorzaken. Als de bacterie is bestreden met de juiste crème of antibioticum, is het probleem direct verholpen. Met een speciale lamp (Woods lamp) met fluorescerend licht kan ik kijken of deze achttienjarige deze bacterie bij zich draagt.

Het is niet vaak dat een patiënt juicht bij het aantonen van een bacterie op je lichaam, maar goed voor te stellen, want zijn probleem blijkt dus eenvoudig op te lossen. „Yes, deze bacterie gaat op mijn huid een blauwtje lopen”, grapt hij, en loopt fluitend met het recept de spreekkamer uit.